

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/316/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612203904
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3612203904.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: A. Z., s.r.o., IČO: XXXXXXXX, so sídlom v T. F., S., P. č. XXXX/15, zastúpeného: Advokátska kancelária B., s.r.o., L.: XXXXXXXX, so sídlom v O., M. č. XXXX/XX, proti odporcovi: A. S., trvale bytom v N., G. č. XXX, t.č. bytom v T. F., T. O., D. č. XXXX, o zaplatenie 1012,- Kč s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske zo dňa 13.marca 2013, č.k. 5C/137/2012-49 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Zároveň podľa § 11 ods. 1 druhá veta, § 11 ods. 4 prvá veta zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov rozhodol o vrátení súdneho poplatku za podanie návrhu v sume 16,50 eur prostredníctvom Daňového úradu Bratislava. Keďže v prejednávanej veci došlo k zastaveniu konania na základe nedostatku právomoci pred prvým pojednávaním, vrátil súd navrhovateľovi nekrátený zaplatený súdny poplatok za podanie návrhu v sume 16,50 eur, pričom realizáciu jeho vrátenia vykoná po právoplatnosti tohto uznesenia Daňový úrad Bratislava (§ 11 ods. 6 veta pred bodkočiarkou zákona o súdnych poplatkoch v spojení s § 7 ods. 3 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). V rámci skúmania podmienok konania podľa § 103 O.s.p. dospel súd k záveru, že nemá právomoc na prejednanie veci. Vychádzal zo zistenia, že odporca použitím dopravného prostriedku verejnej hromadnej prepravy uzavrel zmluvu o preprave osôb dňa 08.09.2009, kedy býval v Českej republike, pričom zmluvu uzavrel ako spotrebiteľ. O návrhu navrhovateľa rozhodol súd prvého stupňa najskôr platobným rozkazom zo dňa 19.07.2012, ktorý však musel v zmysle ustanovenia § 173 ods. 2 prvá veta O.s.p. uznesením zo dňa 26.09.2012 v plnom rozsahu zrušiť, pretože sa ho odporcovi nepodarilo doručiť do vlastných rúk. Z písomnej správy Obce N. zo dňa 13.09.2012 súd zistil, že podľa oznámenia rodičov odporca žije v T. republike na adrese: T. O., D. č. XXXX. Podľa vyjadrenia otca odporcu doručeného súdu dňa 15.02.2013 (č.l. 47 spisu) sa odporca odsťahoval po rozpade manželstva v roku 2006, žije v T. republike sedem rokov; na Z. príde iba občas, tak na dva dni, naposledy v auguste roku 2012, kedy im prišiel ukázať vnuka, vrátiť sa nemieni, žije vo T. O. v podnájme s partnerkou a synom; na Slovensku nevlastní žiadny majetok, pretože aj tu žil s bývalou v podnájme; za uplynulých sedem rokov bol u nich možno štyrikrát. Súd doručoval návrh na začatie konania s prílohami a výzvou na vyjadrenie prostredníctvom pošty aj odporcovi, pričom tento si zásielku osobne prevzal na adrese T. republika, XXX XX T. O., D. č. XXXX (č.l. 42 spisu). Z uvedeného vyplýva, že odporca má slovenské štátne občianstvo, minimálne sedem rokov však býva v T. republike. Konštatoval, že pre účely určenia právomoci súdu nie je rozhodujúce štátne občianstvo odporcu, ale len jeho bydlisko, ktoré súd posudzuje podľa vlastného právneho poriadku. Podľa názoru súdu má pre účely určenia právomoci odporca bydlisko v T. republike. Adresu odporcu administratívne registrovanú ako jeho trvalý pobyt (N., G. č. XXX) nemožno stotožňovať s jeho bydliskom, ktorým je miesto, na ktorom sa odporca skutočne zdržuje s úmyslom zdržiavať sa tam

trvale (pozri aj R 3/1979, str. 41 a Z III, str. 318, ako aj uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30 Cdo 444/2004 zo dňa 02.06.2005), čo podľa názoru súdu zodpovedá adrese v T. republike, kde odporca býva už viac rokov; adresa odporcu evidovaná ako jeho trvalý pobyt teda nemá pre určenie právomoci žiaden vplyv, pretože jeho bydlisko podľa názoru súdu nezodpovedá tejto evidencii. Z hľadiska právomoci nemožno opomenúť ani skutočnosť, že odporca uzavrel spornú zmluvu o preprave osôb ako spotrebiteľ a teda nárok z nej možno voči nemu uplatniť v súdnom konaní len na súde podľa jeho bydliska. Na základe uvedeného dospel súd prvého stupňa k záveru, že nemá v zmysle nariadenia rady (ES) č. XX/XXXX z 22.12.2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach v znení neskorších zmien a doplnkov právomoc na prejednanie vecí, keď právomoc na jej prejednanie svedčí príslušnému súdu v T. republike a preto konanie zastavil podľa § 104 ods. 1 prvá veta O.s.p., pretože tento nedostatok podmienky konania nemožno odstrániť (nakolko právomoc svedčí cudziemu štátnemu orgánu nebolo možné vec súčasne postúpiť podľa § 104 ods. 1 druhá veta O.s.p.). Právne svoje rozhodnutie ďalej odôvodnil čl. 59 bod 1, čl. 3 bod 1, čl. 16 bod 2 cit. nariadenia.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, navrhol ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietal nesprávne právne posúdenie veci z dôvodu, že odporca mal v čase, kedy porušil povinnosť preukázať sa platným cestovným dokladom na linke DP Ostrava trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, pričom sa táto skutočnosť nezmenila ani do dňa podania žalobného návrhu.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Prejednávaný spor medzi navrhovateľom ako právnickou osobou so sídlom v Českej republike a odporcom s označeným bydliskom v návrhu v Slovenskej republike sa týka zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd prvého stupňa správne právomoc súdov Slovenskej republiky na prejednanie sporu skúmal v režime Nariadenia rady ES č. 44/2001 zo dňa 22.12.2000 o príslušnosti a uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „Nariadenie“). Výnimka teritoriálnej pôsobnosti Nariadenia je splnená (týka sa členských štátov Európskej únie), splnená je aj podmienka časovej pôsobnosti (spor bol začatý potom, ako Nariadenie vstúpilo do platnosti v oboch členských štátoch). Z obsahu spisu vyplýva, že odporca použitím dopravného prostriedku verejnej hromadnej prepravy uzavrel zmluvu o preprave osôb dňa 08.09.2009, v ktorom čase býval v Českej republike, pričom uvedenú zmluvu uzavrel ako spotrebiteľ.

Podľa čl. 16 bod 2 Nariadenia, druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

V prejednávanvej veci vzhľadom na všetky okolnosti možno konštatovať, že odporca má bydlisko v Českej republike bez ohľadu na skutočnosť, že stále má podľa vyjadrenia Obce N. zo dňa 13.09.2012 administratívne vedený trvalý pobyt na adrese N., G.. XXX, Slovenská republika. Podľa vyjadrenia otca odporcu, odporca sa odsťahoval po rozvoze manželstva v roku 2006, žije v Českej republike 7 rokov, na Slovensko príde iba občas, vrátiť sa nemieni, žije vo T. - O. v podnájme s partnerkou a so synom. Námiетка navrhovateľa uvádzaná v odvolaní preto nebola dôvodná, správne súd prvého stupňa uzavrel, že adresa odporcu evidovaná ako jeho trvalý pobyt v Slovenskej republike nemá pre určenie právomoci žiaden vplyv, pretože bydlisko odporcu nezodpovedá tejto evidencii. Miesto, na ktorom sa odporca skutočne zdržiava, s úmyslom zdržiavať sa tam trvale, zodpovedá adrese v Českej republike, kde odporca býva už viac rokov. Správny bol aj záver súdu prvého stupňa, že odporca uzavrel spornú zmluvu o preprave osôb ako spotrebiteľ, a teda nárok z nej voči nemu možno uplatniť v súdnom konaní len na súde podľa jeho bydliska (čl. 16 bod 2 Nariadenia).

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.